

Hensigten med Regeringsforslaget var jo gennem Foranstaltninger til Støtte af kriseramte Virksomheder at skaffe Mulighed for Aflastning af den store Arbejdsløshed, og et Resultat bliver vel ogsaa naaet, men ikke et, som efter min Mening er tilfredsstillende. Som det fremgaar af Betænkningen, har det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) og jeg da ogsaa kun subsidiært ment at kunne anbefale det foreliggende Flertalsforslag, og Grunden hertil er den, at vi ikke tror, den Lov, Flertallet foreslaar, vil medføre en saa stor Forøgelse af Beskæftigelsen, som ønskeligt er.

For at yde vor Bistand til Gennemførelse af et Lovforslag, der kunde bidrage til en betydelig Formindskelse af de lediggaaendes Tal, angav paa et tidligt Tidspunkt det ærede 4de Medlem for 4de Kreds og jeg den Linie, hvorefter det konservative Folkeparti kunde medvirke til Bestemmelser i den tilsigtede Retning, Bestemmelser, som vi senere udformede i Ændringsforslag, der findes i Betænkningen under Nr. 1—4. Naar vi har ønsket disse vore Forslag ført frem i det høje Ting, uagtet de ikke har haft Medbør i Udvalget, er det, fordi vi, uanset hvad der baade i Udvalget og udenfor Rigsdagen er anført imod dem, anser dem for bedre egnede til at aflaste Arbejdsløsheden end det fra Folketinget oversendte Lovforslag og bedre egnede end det, der nu foreligger fra Flertallet. Vort Forslag stiller som første Betingelse, at Erhvervsvirksomhederne skal give flere Arbejdere Beskæftigelse, og først naar en forbindende Erklæring foreligger derom, bliver der for at skaffe Plads paa det indenlandske Marked for de paagældende Varer, Tale om at træffe Toldforanstaltninger i den tilsigtede Retning. Vi har i øvrigt i vort Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 foreslaaet, at i Tilfælde, hvor Import, der bidrager til Arbejdsløshedens Forøgelse, hovedsagelig kommer fra Lande, som gennem Toldforanstaltninger vanskeligere dansk Eksport, skal Finansministeren med Tilslutning af et i Henhold til Grundlovens § 45 nedsat Udvalg kunne træffe Modforanstaltninger, og yderligere har vi foreslaaet, at Finansministeren, fremdeles med Tilslutning af det nævnte Udvalg, skal kunne forhøje saadanne Toldpositioner, der hovedsagelig vedrører Import fra Lande, hvis Toldforanstaltninger vanskeligere dansk Eksport. Vi synes, det er rimeligt at drage Omsorg for, at vore egne Arbejders Produktion kan omsættes for vore egne Penge her i Landet. Jeg kan ikke se, at det kan være til Fordel for vort Lands Økonomi at købe

udefra, at give udenlandske Arbejdere Fortjenesten og samtidig lade vore egne gaa ledige; og som jeg sagde før: det Forslag, der antagelig vil udgaa af dette Tings Forhandlinger, frygter jeg kun vil give et Minimum af de i Øjeblikket ca. 68 000 lediggaaende Arbejdere Beskæftigelse.

Overfor den af os foreslaaede Ordning er det blevet anført, at den vilde føre Danmark ud i en Toldkrig, ja, jeg saa endda en Dag, at der blev skrevet: med hele Verden. Ja, naar man er imod en Ting, griber man jo let til en lille Overdrivelse, og jeg tror, det er for stærke Ord at bruge. Jeg gaar da ogsaa ud fra, at det, vi har foreslaaet, er bygget paa noget, som ikke kan være ærede Medlemmer ubekendt. Thi allerede i Toldloven af 1863 § 13 var der jo nogle i den samme Retning sigtende Bestemmelser, og i Toldloven af 1908 § 5 fastsættes det, at Varer, der indføres fra Lande, som behandler danske Varer ugunstigere end andre Landes Varer, for saa vidt ingen traktatmæssige Bestemmelser træder hindrende i Vejen derfor, ved kgl. Anordning og for et Tidsrum af indtil 40 Uger kan belægges med et Tillæg til den tarifmæssige Told af indtil 40 pCt. Og i den Toldlov, vi vedtog i 1924, findes der en lignende Bestemmelse, foreslaaet af den daværende Finansminister. Det forekommer mig ikke — jeg mindes det ikke —, at der fra nogen Side blev udtalt noget derimod, i hvert Fald ikke her i Tinget. Der blev givet ikke blot den daværende, men ogsaa alle efterfølgende Finansministre Bemyndigelse til, at de ved kgl. Anordning midlertidig kunde belægge Varer fra de Lande, der behandlede os ugunstigt, med en Told paa indtil 75 pCt. — var det nu sat op til — af Varens Værdi udover den tarifmæssige Told. Det var en, om jeg saa maa sige, diktatorisk Myndighed, der blev lagt og den Dag i Dag er lagt i Finansministerens Haand, saa længe denne Toldlov gælder. Under Lovens Behandling i det høje Folketing blev denne Ministerens diktatoriske Myndighed dog begrænset noget, idet der blev tilføjet en Bestemmelse om, at saafremt en saadan kgl. Anordning ikke blev tiltraadt af den første efter Udstedelsen siddende ordinære Rigsdag forinden Rigsdagssamlingens Slutning, opførte den at være gyldig. Det vil med andre Ord sige, at hvis Rigsdagen var hjemsendt paa normal Tid, og Finansministeren mente allerede i Maj—Juni Maaned at burde foretage en saadan Ændring i Toldloven, kunde den virke i 10—11 Maaneder.

Jeg hører ikke til dem, der siger: Vi alene vide, og det ærede 4de Medlem for